

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 37

Divendres, 25 de febrer de 2005

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 45, segona i darrera reunió

Í N D E X

Debat

general sobre l'acció política i de govern en relació amb l'evolució dels fets del barri del Carmel, de Barcelona, i amb les conclusions de l'expedient informatiu obert arran d'aquests fets
(tram. 255-00002/07) (continuació) (p. 3)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 45.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'una del migdia i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, el lletrat major i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller d'Economia i Finances, les conselleres d'Educació, de Cultura i de Salut, els consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família i el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat general sobre l'acció política i de govern en relació amb l'evolució dels fets del barri del Carmel, de Barcelona, i amb les conclusions de l'expedient informatiu obert arran d'aquests fets (tram. 255-00002/07) (continuació)

Senyores diputades, senyors diputats, honorables membres del Govern, d'acord amb l'article 124.2 del Reglament, els antecedents i el convingut a la Junta de Portaveus del proppassat dia 21, tots els grups poden intervenir per un temps màxim de deu minuts per defensar les resolucions presentades o bé posicionar-se respecte a les altres.

Té la paraula, en primer lloc (*remor de veus*), si li ho permetem... (*Pausa.*) Té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat, senyores i senyors diputats, és curiós, ahir vàrem passar-nos tot el Ple dient que l'important eren els veïns i, curiosament, en les propostes de resolució, en els temes que afecten els veïns és en els punts on hi han menys acords i on hi han més desacords.

Nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes, en aquest bloc, en la línia –per sintetitzar-les– que els ajuts als veïns siguin ajuts a fons perdut. Al final, les cases també van caure a fons perdut i em sembla que l'Administració ha de ser generosa. No s'ha acceptat aquest criteri, cosa que lamentem –cosa que lamentem–, i a partir d'aquí, amb el nostre vot donarem suport a aquelles coses, poques, que s'han pogut transaccionar. Ens abstindrem, senyor conseller, en aquells temes que vostè va proposar, que són raonables i que podíem votar perfectament a favor, però diguem que quan hi ha aquesta voluntat de pacte, doncs, bé, igualment ho guanyaran, igualment ho faran, és la seva voluntat, és raonable, però ens abstindrem. I, evidentment, votarem a favor de

l'oficina aquesta que vostès volen crear per garantir a tots que certes coses –espero– no tornaran a passar.

Hi ha un segon bloc d'esmenes que nosaltres hem presentat, que ja s'entendrà que no s'han pogut transaccionar perquè, és clar, són la reprovació al conseller de Política Territorial i Obres Públiques, en primer lloc.

Nosaltres des del primer dia vàrem dir que aquí no es tractava d'un joc de dimissions, sinó que aquí es tractava d'un joc de responsabilitats, que em sembla que és un tema molt diferent. No es tracta de buscar cessaments per cessaments, no es tracta de demanar dimissions per dimissions, sinó que es tracta de demanar responsabilitats. I, home, cada compareixença –cada compareixença– obre nous interrogants, i continua sense tancar interrogants anteriors.

Jo no voldria tornar-hi, però, després de no sé quantes hores de debat ahir, continuem tots –almenys nosaltres, o almenys el que parla– sense saber per què els veïns van tornar i van haver de tornar a marxar. Vostè ho va obviar tants cops com va poder. Jo continuo sense saber-ho –potser sí que es va explicar i jo no me'n vaig assabentar, és una possibilitat, eh?–, o continuem sense saber per què el túnel es fa al Carmel. Sabem per què va caure i sabem tot el que es va fer malament, però continuem sense saber per què el túnel es fa al Carmel.

Però és que, a més a més, és clar, ahir se'ns van obrir nous interrogants. En primer lloc, vull dir..., escolti'm, si no hagués caigut el túnel no s'hauria fet el forat de divuit metres..., si no em falla la memòria –d'aquest tema, en tornarem a parlar després, dels metres. Si no s'hagués caigut, hauríem canviat el mètode?, aquest mètode tan dolent, tan nefast, que ha sigut, en fi, de contractació. És un interrogant que continuem sense tenir.

I no vull parlar encara, de moment, del 3 per cent, que és un altre interrogant que continuem tenint.

I continuem tenint un altre interrogant, a pesar que vostè ahir, senyor conseller, es va esforçar molt a explicar-nos, a tots, que hi havia hagut una gran coordinació i una gran solidaritat entre el Govern. Jo crec que la percepció no és aquesta. Personalment continuo dient el que deia l'altre dia en la pregunta al president de la Generalitat: dues terceres parts del Govern van desaparèixer. Potser sí que ara han aparegut, segurament que ara han aparegut, quan aquestes dues terceres parts del Govern s'han adonat que el «cas Carmel» no era el «cas Nadal» sinó que era el «cas Govern». I aleshores aquí, per la continuïtat, apareixem tots. Però en una primera instància –en una primera instància–, vam intentar desaparèixer. També ens agradaria saber per què.

I demanem una altra reprovació: la del secretari general de Comunicació. Ahir se'ns va dir també que aquell document no l'havia fet ell. En altres moments s'havia dit que aquest document..., bé, que era un problema de redacció. Bé, escolti, que redactem malament la resta dels humans, passi. Que redacti malament el secretari de Comunicació és molt perillós, és motiu suficient com perquè dimiteixi, només això. Però és que, a més a més, es va dir que el document l'havia fet l'Ajuntament de Barcelona. I el senyor Xavier Casas, que estava aquí ahir, es va enfadar una mica, i em temo que l'al-

calde de Barcelona avui s'hauria d'enfadar una mica més. S'hi juga a alcalde de Barcelona. Però això és un altre problema que no toca parlar-ne ara.

I ens hem posat, això sí, d'acord a fer una comissió d'investigació –ja era hora! Si no fos perquè podria ser mal interpretat, podria dir allò que al final sempre s'acaba imposant la llei de la gravetat, que les coses cauen pel seu propi pes. Però bé, diguem-ho d'una altra manera, al final les coses són les que són. I aquesta comissió d'investigació que nosaltres fa molt temps que demanàvem, i que a més a més la demanàvem bastant amb les característiques de al final la que farem, era estrictament necessària. I no entenc, no entenc –no entenc, no entenc– per què no s'havia fet abans i perquè no s'havia fet abans amb aquestes característiques.

Volem saber què va passar. Volem saber per què va passar. Volem que serveixi per prendre mesures de futur. I volem que serveixi per a un tema molt important: per donar tranquil·litat a tots els ciutadans de Barcelona, a tots els ciutadans de Catalunya que certes coses no tornaran a passar. Per tant col·laborarem activament amb aquesta comissió d'investigació, sempre que tingui dues característiques: que sigui una comissió de treball i no de picabaralles polítiques, de tirar-nos els trastos els uns sobre els altres, i que no sigui una comissió –tema que ja hi tenim experiència– que serveixi per tapar-se les vergonyes mútuament –qui en tingui.

I, senyor president, la primera compareixença que demanarem en aquesta comissió d'investigació és la seva. Ahir vostè va fer una afirmació en aquesta cambra molt greu, si és veritat. Va fer una afirmació en aquesta cambra molt greu, si no és veritat. A part que va acceptar un xantatge. I el president de la Generalitat no pot acceptar mai xantatges de ningú, encara que sigui del cap d'això que se'n diu el primer grup de l'oposició. De ningú.

I, per tant, li direm, senyor president de la Generalitat, que vingui a aquesta comissió a explicar-nos tot això que vostè sap o tot això que tothom sap i que vostè, ho suposo, com a president de la Generalitat en té molta més informació. És estrictament necessari que el que es va dir en seu parlamentària –no en una tertúlia de cafè– s'expliqui en seu parlamentària, perquè això també està –suposo– sota l'obra pública i potser també està –suposo– sota l'esvoranc del Carmel.

No em podria estar, abans d'acabar, de dir una cosa que hi he tingut molts dubtes. Hem parlat molt del Carmel, aquests dies –el senyor Carbonell m'entendrà. Jo vaig néixer i vaig viure trenta anys a Joana d'Arc - Dante Alighieri –allà comença el Carmel–, i encara no puc entendre com a algú se li ha acudit fer en el Carmel tot el que a vostès se'ls ha acudit fer. Jo vaig veure com es feia la línia cinquena del metro d'Horta i sé el que va passar, i encara no puc entendre que tots aquests tècnics tan tècnics no ho sabessin valorar. Cal tenir records històrics.

Però torno al 3 per cent, perquè em sembla que és un tema important. Tampoc podem fer xantatges en nom de Catalunya. L'Estatut, la convivència de tots, està per sobre d'aquestes coses. Aquí ja no hi ha oasi. Jo, que

sóc una mica més generós, aquí el màxim que tenim és una palmera raquítica i un got d'aigua. Prou de tapar-nos les vergonyes i de la Catalunya de disseny i de la Catalunya plena de tòpics. Comencem a parlar de la Catalunya real.

Vàrem començar aquest Ple amb un forat de divuit metres. Acabem aquest Ple amb un forat de dos-cents quilòmetres. I això és molt preocupant.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyor Mas, demana la paraula?

El Sr. Mas i Gavarró

Li demano la paraula perquè se m'ha al·ludit directament.

El president

Dos minuts.

El Sr. Mas i Gavarró

Gràcies, senyor president. Miri, jo voldria deixar clar d'una vegada per totes que el senyor Maragall ahir –el president de la Generalitat– no podia acceptar cap mena de xantatge perquè no n'hi va haver, de xantatge –no n'hi va haver. L'únic que vaig dir, i que reitero, és que si hem de fer coses importants tots plegats hi ha d'haver un mínim de possibilitat de relacionar-nos entre tots. I quan a alguns se'ls diu que cometen delictes de forma calumniosa i sense proves, això no és aleshores la millor manera de poder establir aquest mínim de confiança que es necessita entre tots –també, entre els polítics– per poder fer coses importants.

Per tant, no hi ha xantatge. Hi ha la voluntat de construir un país, la voluntat de construir un país i de construir-lo bé. I vull que quedi clar davant de tothom. El senyor Maragall, ahir, amb els molts errors que va cometre, no va acceptar cap mena de xantatge, perquè no n'hi va haver –no n'hi va haver. Però siguin conscients tots plegats, quan parlen de xantatge, que si no hi ha aquest mínim de capacitat de relacionar-nos entre nosaltres, a base de calumniar per calumniar, sense cap mena de prova, això és precisament la forma més directa de destruir un país.

El president

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui correspon, com en qualsevol debat monogràfic d'aquestes característiques, de presentar les resolucions fruit del debat del dia anterior, fruit d'allò que teòricament hauria d'haver servit per clarificar, per donar llum, per donar tranquil·litat, per donar confiança. Però em sembla que els mateixos veïns, ahir mateix, quan tenien una actitud absolutament recelosa a l'hora de tornar als seus habitatges, s'avançaven a les con-

clusions d'un debat que malauradament ha estat mal plantejat pel Govern, mal plantejat pel titular del Departament de Política Territorial i Obres Públiques. És el cas més clar, més evident del que vostès han aconseguit un mes després de l'esfondrament d'aquest túnel de maniobres. Aquest és el seu principal mèrit, senyor Nadal, que la ciutadania en general, i els ciutadans, els veïns i les veïnes, els comerciants del Carmel, no tinguin cap mena de confiança ni cap mena de credibilitat en allò que fa el Govern.

I ahir vostè tenia l'excel·lent oportunitat d'explicar moltes coses, de clarificar moltes coses, d'explicar com es podia haver evitat.

Conseller Nadal, vostè no pot comparèixer al Parlament de Catalunya fent aquesta afirmació en una comissió, i quan té la possibilitat de malbaratar tres hores del seu temps, del temps del conjunt dels diputats, sigui incapaç d'explicar-nos res amb relació a això. Les causes remotes són detallades, són exhaustives –les *preteses* causes remotes, les *presumptes* causes remotes–, però del dia a dia, de la gestió de l'obra en la seva fase d'execució, vostè va ser incapaç de dir-nos res.

Què esperaven, els ciutadans? Què esperàvem, com a mínim, nosaltres? Esperàvem que ens expliqués això. Ens esperàvem que ens digués alguna cosa d'aquells certificats. Només per això vostè hauria d'haver cessat de manera fulminant. Quina vergonya que no digués res! Qui va ordenar que es fessin aquests certificats? Qui va prendre la decisió de real·lotjar, fent perillar la seguretat dels veïns i pressionant uns tècnics que ja estaven sota sospita? Directament vostè. Incapaç de dir això.

I incapaç de dir res sobre les proves geològiques. Escolti, quan el president de la Generalitat aquí, en seu parlamentària, deia que no hi havia les proves geològiques suficients i que al dia següent va ser desmentit pel director de GISA, i al cap d'una setmana desmentit per vostè, escolti, quan vam tenir la documentació damunt de la taula, vam veure que allò no era veritat. I allò era estrictament responsabilitat seva. Amagant sistemàticament el cap sota l'ala, no parlant d'allò que realment ens preocupa i allò que ens ocupa.

I també ens preocupa i ens preocupa l'atenció directa al conjunt dels veïns. Aquesta és la seqüela d'aquest debat: desconfiança, intranquil·litat, no només amb relació al Carmel, sinó a la resta d'obres que es puguin fer a Catalunya.

Vostè, i permeti'm que ho personalitzi molt, perquè la primera resolució que presentem justament consisteix a demanar la seva dimissió: demanem al president de la Generalitat que cessi el conseller Nadal de manera immediata. (*Veus de fons.*) El no, per què? Diu: «No van dimitir els autèntics responsables.» Qui són els autèntics responsables, senyor Nadal? Nosaltres ho sabem molt clar: vostè. No..., «s'hauria pogut evitar»; no ens va dir res del com. Aquest dematí l'escoltava en una emissora de ràdio, sense vergonya. (*Pausa.*) No, en el tema de les comissions, de les preteses comissions: «Se sentia, s'escoltava..., però sóc incapaç d'aportar cap prova.»

Incapaç de tot: incapaç d'afrontar una emergència, incapaç de gestionar l'obra pública d'aquest país, incapaç de provar cap prova, d'aportar cap prova davant d'unes acusacions extraordinàriament serioses del president de la Generalitat, que, escolti, si en tenen elements, la seva obligació moral, política, de tot ordre, és evidentment, com deia el president del nostre Grup Parlamentari, anar als tribunals.

Però a més a més han ocultat informació. Em permeten: que ridícul que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, com a segona proposta de resolució, hagi de demanar... (*veus de fons*) –hagi de demanar, senyora Figueras– una cosa tan simple com la documentació que vostès han estat ocultant durant tot aquest procés; que ridícul que haguem de demanar... (*més veus de fons*), escolti, que haguem de demanar el llibre d'obres; que ridícul que haguem de demanar les actes de les obres; que ridícul que haguem de demanar els mínims elements de l'expedient. I ahir el conseller Nadal ens deia que el llibre d'ordres no importa, que és intranscendent, que no passa absolutament res. Escolti, o hi és o no hi és... (*Remor de veus.*) Per què no ens l'han aportat? (*Remor de veus.*)

El president

Senyores diputades, senyors diputats...

El Sr. Rull i Andreu

Aquests són els elements clars, els elements bàsics de tota aquesta gestió: intranquil·litat, desconfiança, poca capacitat de donar respostes i, sobretot, l'obsessió permanent, senyor Nadal, l'obsessió malaltissa de mirar endarrere.

I mentrestant, qui parla de l'autèntic problema? Mentrestant, qui parla dels veïns? Mentrestant, qui prioritza la seva atenció? Mentrestant, qui dóna aquests elements de solvència d'un govern? (*Remor de veus.*) Sí, sí; el mateix president de la Generalitat, que la primera reacció que té davant d'aquesta crisi és de dir que hi haurà una pluja de diners d'Europa –aquells famosos 200 milions de dòlars–..., i mentrestant –i és una de les nostres propostes de resolució–, des del Govern de Madrid encara no s'ha acordat res. Sort que en una de les propostes de resolució del tripartit vostès mateixos fan, en aquest cas, si m'ho permeten, un exercici d'una certa honestat dient: «Negociar amb Madrid allò que el senyor Zapatero va venir, va prometre, però que encara no ha estat capaç de complir.»

I amb el tema de la Unió Europea, dels ajuts de la Unió Europea..., si al dia següent els diuen que no hi ha cap línia concreta d'ajut, cap línia concreta d'ajut en aquesta línia. I això és el que hem d'aconseguir, això és el que hem de ser capaços de tirar endavant.

Les indemnitzacions no són clares. Nosaltres demanem que es clarifiqui aquest element. Demanem que les bestretes que s'han donat no siguin bestretes, sinó que incorporin un element fonamental, que és la reparació dels danys morals, que hi són, i que hi són d'una manera molt rellevant. Això és el que realment és important. I vostès, avui, bàsicament, el que diuen al poble de Catalunya: que no tenen cap responsabilitat de res, que

no hi eren... –sort que no es van atrevir, fins i tot, a apuntar això.

Senyor Nadal, ahir va fer de simple relator dels fets; va parlar com si vostè fos una tercera persona que no hi tenia res a veure. Doncs, escolti, el que ens pot reconduir aquesta confiança, aquesta tranquil·litat, és justament el que demanem: u, la seva renúncia immediata; dos, la creació de la comissió d'investigació; la comissió d'investigació que des del primer moment va demanar el Grup Parlamentari de Convergència i Unió i va tenir la negativa sistemàtica del Partit Socialista, que en aquests moments s'ha vist abocat a acceptar-la, per parlar de tot, absolutament de tot, en els termes que hem plantejat: transparència és el que es necessita en aquests moments, no opacitat, no referències incertes al passat, transparència, feina ben feta.

És això, i en aquests termes; tècnics que ho abastin tot. I no posem límit al contingut d'aquesta comissió d'investigació, la que vostès des del primer moment no volien. Què havien d'amagar, senyor Nadal, amb relació a aquest tema?

I simplement un darrer element propositiu, que per nosaltres serà molt important, molt transcendent: la creació d'un comissionat específic que ens ajudi a gestionar tot aquest procés per tal de donar aquesta tranquil·litat i aquesta confiança als veïns.

Però la conclusió de tot plegat, senyor Nadal, senyor Maragall, és la següent. Vostès no aguanten la pressió quan s'equivoquen; quan cometen errors els volen imputar a d'altres; volen enfangar-ho tot simplement per salvar-se vostès, sense cap mena de prova. I això demostra la poca qualitat, la poca capacitat per poder respondre de veritat a un país que necessita respostes, que no necessita excuses.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre senyor Miquel Iceta.

El Sr. Iceta i Llorens

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., diners d'Europa, senyor Rull, 60 milions d'euros en vuit anys; aquest és l'objectiu que s'ha plantejat el Govern, i l'assolirà.

Però el que em toca, en nom del meu Grup –i sabent que són tres, els grups del Govern, doncs, algunes de les explicacions les compartirem–, és fer un balanç del debat, però sobretot en funció de les resolucions que es presenten, que és veritat que en aquest sentit els diputats podem jugar amb un cert avantatge, perquè les tenim, sabem de què parlem; la gent que ens escolta ara en directe, doncs, potser encara no, perquè, si no té els textos al davant, li costa de seguir.

Però perquè ens entenguem tots, les resolucions presentades pels grups que donen suport al Govern estan en plena coherència amb el contingut del debat. Són resolucions que, primer, marquen la solidaritat de la cambrà amb els veïns, particularment amb els veïns del

Carmel i els afectats per aquest accident causat per una obra pública. En segon lloc, amplien les mesures d'atenció a les persones, als afectats, en tots els ordres. En tercer lloc, plantegen aquell suport que necessiten els habitatges per garantir-ne la seva seguretat i habitabilitat. Reparen els danys causats, certament, els danys físics; n'hi han alguns que, malauradament –i ho deia jo ahir–, no es reparen amb diners. Asseguren l'assistència jurídica gratuïta als afectats, en col·laboració amb el Col·legi d'Advocats.

Hi ha mesures concretes per assegurar que les obres de la línia 5 del metro no tornaran a patir els defectes d'un mal projecte, els defectes d'un mètode constructiu que requereix més mesures de seguretat de les previstes; un millor control, assegurant que no sigui art i part l'empresa que fa l'obra, la que es controla a si mateixa, directament o indirectament. I, per tant, van al fons del que de veritat preocupa avui els ciutadans de Catalunya, i molt particularment els que ho viuen en pròpia carn, els veïns i les veïnes del Carmel.

Planteja també..., perquè el debat d'ahir certament, potser no de la forma més ordenada ni prevista, ni feliç, va posar sobre la taula altres qüestions que podien posar en dubte la credibilitat de les institucions i del mateix sistema polític.

El nostre Grup repeteix exactament el que va dir ahir: nosaltres no volem que cap procediment, que cap afirmació, que cap dels instruments que posem en marxa pugui ser llegit mai en clau de maniobra partidista, de revenja, ni en absolut d'intentar buscar allò que no és: esgrimir fantasmes allà on no hi siguin. I, probablement, la millor manera per garantir que això no és així, no és només el capteniment i les paraules dels responsables polítics, sinó els mecanismes i els instruments de què ens dotem tots plegats per posar, si cal, més seguretat encara, més transparència encara.

Per tant, la màxima transparència de què siguem capaços. I és veritat que no tothom ha arribat amb la mateixa celeritat a la conclusió que calia una comissió d'investigació. Però que no ens en vulguin donar lliçons els que les van negar per una, dues, tres, quatre, cinc, sis, i set, i vuit, i nou vegades els quatre anys anteriors. (*Veus de fons.*) Tots –tots–, els que governaven i els que els donaven suport.

Segueixo amb un element que només afecta el Govern, com a obligació seva: i és veritat que volem enfortir les mesures d'autocontrol de l'Administració, ho repeteixo, sense que això suposi cap mena de sospita sobre l'eficàcia dels actuals procediments, dels actuals gestors ni dels anteriors gestors. No vegin en cap d'aquestes mesures ni perjudici ni encara menys voluntat de buscar tres peus al gat, revenges, ni molt menys imputacions falses. Al contrari, aquestes mesures van adreçades a donar garanties a tothom, particularment als ciutadans, que hi tenen dret.

I, per tant, creació d'una oficina antifrau. És veritat que algú pot dir: «Dimonis, quin nom...» S'havia també especulat sobre la possibilitat que es digués «anticorrupció»... Mirin, finalment hem optat per la denominació que a la Unió Europea té aquesta unitat, amb la idea que algú, no directament lligat a la gestió, i per això, a

més, residenciat a la conselleria en cap, pugui ajudar a detectar i a depurar responsabilitats, si n'hi hagués, de mal ús dels fons de l'Administració, dels mecanismes de contractació, d'adjudicació, etcètera.

M'he perdut de número, però no de camí, perquè tornem al Carmel. Àrea extraordinària de rehabilitació integral del barri. Revisió profunda de GISA –això no és només per al Carmel sinó per al conjunt d'obra pública que en aquests moments està executant a tot Catalunya.

Algunes lleis: la revisió de la Llei de la Sindicatura per incorporar elements d'auditoria, de gestió, i no només d'auditoria comptable; una llei reguladora de l'obra pública. Per cert, en aquesta llei segurament tindran cabuda algunes de les conclusions de la comissió d'investigació que afortunadament creem amb el suport de tots els grups de la cambra i tots –almenys es manifesta des d'aquí–, amb la idea que sigui de veritat una eina al servei del país, al servei de la transparència, al servei de l'eficàcia i del rigor en l'execució d'obres públiques, i no d'altres objectius que han de tenir, si és que són legítims, els objectius, altres mecanismes per ser suscitats.

També la recuperació, la restitució de l'Institut Geològic; la revisió de la llei ferroviària, perdó, aquesta aprovació d'una llei ferroviària. Comissió d'investigació, m'hi he referit, no ho repetiré. Nosaltres creiem que el balanç de la crisi és que, malgrat la seva dificultat, l'horror que ha causat i els danys causats, el Govern ha tingut una reacció adequada –sempre millorable, i sempre amb aquesta voluntat el Govern segueix treballant–, on s'ha demostrat en tot moment que l'única, per no dir, en fi, la primera, si no volen, prioritat era l'atenció als veïns, als afectats, passant per davant de qualsevol altra consideració.

Com vostès saben, nosaltres creiem que la causa més directa segurament era imprevisible, difícilment evitable, la comissió ho haurà de dir, per tant, no cal que ens hi referim més. Nosaltres hi veïem causes estructurals que caldrà atacar, però també la comissió haurà de determinar si és així. Jo crec que en el moment que aquest Parlament crea una comissió d'investigació ha de tenir la maduresa, la solidesa, de deixar que sigui la comissió qui després de treballar rigorosament ens digui què ha passat, què es podia haver evitat, i, si s'escaiguessin, responsabilitats que no hagin estat ja depurades pel mateix Govern de Catalunya.

Per tant, acabo, senyor president, explicant breument com va el tema de les esmenes, des del nostre punt de vista, demanant excuses, si no ho faig del tot bé, però confiant que els meus col·legues dels altres dos grups que donem suport al Govern sabran esmenar-me.

No acceptaríem les propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió números 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11 i 12; transaccionaríem, i ha estat lliurat el text a la Mesa, la número 3, que se suma a la número 2 dels grups que donen suport al Govern. Aquesta és una transacció que creiem útil, que demostra una sensibilitat important per treballar molt a la vora, molt, amb la conformitat amb els veïns; transacció també de la número 7, que implica un compromís del Govern de Ca-

talunya de contribuir a la negociació amb les entitats financeres pel que fa al suport que han de rebre els veïns en aquesta emergència immediata.

Pel que fa les esmenes del Grup del PP –i li agraeixo, president, la seva tolerància, sé que tinc el llum vermell encès– no acceptaríem...

El president

Només taronja...

El Sr. Iceta i Llorens

Ah!, taronja, perdó. Vist des d'aquí sembla vermell, però li agraeixo la tolerància igualment per avançat. (*Rialles.*) No acceptaríem les propostes 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 15 i 16; acceptaríem la número 9, que se suma al punt 8, en concret, al punt 8.4, amb la creació d'un fons específic per a l'àrea de rehabilitació integral del barri del Carmel. Faríem una transacció a partir de la seva resolució 12, que s'afegiria a la nostra 3.5, que són, precisament, aquells elements de negociació amb l'Estat de mesures fiscals, socials i laborals referides als expedients de regulació per intentar minorar l'impacte de la fiscalitat i de les obligacions laborals de les empreses i les persones afectades per l'esvoranc.

I, finalment, també la transacció de la resolució 17, en el punt 6.5 nostre, dient que totes les obres públiques que es fan a Catalunya, que algunes d'elles no les fa la Generalitat, incorporin els indicadors de seguretat. M'indiquen algun error..., la 13. Ho rectificaran els companys que després parlaran.

En definitiva, senyor president, nosaltres voldríem donar les màximes garanties als veïns i les veïnes del Carmel i a tots els ciutadans de Catalunya que s'està duent la política adequada, que avui aquest Parlament pren les resolucions adreçades a millorar encara més l'atenció als veïns, la prevenció perquè accidents d'aquesta naturalesa es puguin evitar i, sobretot, un compromís de transparència, que ho és de tots, perquè tots ens hem compromès a crear aquesta Comissió, i tots ens hem compromès –i d'això els mitjans de comunicació i la ciutadania en seran testimonis– a treballar de veritat per treure les resolucions que de veritat preocupen la gent i no la lluita política i partidista que a vegades allunya el ciutadà de la política, amb certa raó.

El president

Té la paraula, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, l'illustre senyor Oriol Amorós.

El Sr. Amorós i March

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, respecte d'alguna intervenció no prevista en l'ordre del dia que hi ha hagut anteriorment, només dir que el que es va dir aquí, ahir, en aquesta cambra queda registrat en el *Diari de Sessions* i, per tant, queda ben clar qui va utilitzar una determinada paraula i qui no la va utilitzar; qui va parlar en un determinat to, posant en condició coses importants per al país i qui no ho va fer. Això queda clar al *Diari de Sessions* i al *Diari de Sessions* em remeto. (*Remor de veus.*)

Mirin, potser s'havien aixecat expectatives respecte al Ple d'ahir superiors a les nostres capacitats o al que realment es podia resoldre en el Ple d'ahir, perquè del Ple d'ahir i del d'avui també continuaran subsintint 1.057 motius per no descansar, 1.057 motius d'indignació legítima, 1.057 motius per seguir treballant. Però hi ha un altre element que ens sembla important per al conjunt de la crisi que ens ocupa, que és la crisi de confiança que s'ha produït a l'entorn de l'actuació de l'obra pública i de les institucions públiques, i sobre això creiem que cal focalitzar qualsevol de les nostres actituds, que cal focalitzar el gruix de les resolucions que avui portem aquí. Perquè el que justifica la nostra nòmina –la nostra–, el que justifica l'existència d'institucions (*l'orador pica amb el puny a la tribuna*) públiques és que es garanteixi la seguretat dels ciutadans, que es garanteixin els drets dels ciutadans.

I això és el que s'ha posat en qüestió, i això és el que ha generat crisi de confiança. Per tant, el que fem tots i és responsabilitat de tots ha d'anar encarat a recuperar aquesta confiança.

Hi va ajudar el Ple d'ahir? Doncs, possiblement, no. La part del matí, més que la de la tarda, sens dubte. Però el Ple d'ahir, possiblement, no hi va ajudar. El d'avui ens agradaria que sí. No evitem amb les resolucions d'avui 1.057 motius d'indignació, 1.057 persones que volen atenció i que volen solucions i que, per tant, seguiran reclamant, però sí que hem de donar en el Ple d'avui un missatge clar per recuperar la confiança. Parlem d'un forat fet des de les institucions públiques i que, per tant, des de les institucions públiques assumim i assumirem la responsabilitat d'aclarir els fets i la responsabilitat d'atendre les persones.

Se'ns va dir que es podia evitar i es va començar a respondre aquesta pregunta. Caldrà respondre-la fins al final: causes, responsabilitat del que va passar, i per això tots els grups de la cambra –i això és una novetat, és una mostra de confiança, i és un missatge clar i positiu a la societat– acordem fer una comissió d'investigació que esbrini què ha passat al Carmel, que deixi clar què ha passat al Carmel, que retiri qualsevol ombra de dubte que pugui tenir qualsevol veí del Carmel, però que també arregli allò que no va bé en l'obra pública –que també arregli allò que no va bé en l'obra pública–, en qualsevol de les seves circumstàncies. Aquells mètodes de projecte o aquells mètodes constructius que s'han de revisar, perquè potser no diferencien prou els temps de planificació, reflexió i actuació, i potser aquest és el punt feble del famós nou mètode austríac, però també allò que no va bé en l'obra pública, des del punt de vista de la contractació, de la subcontractació, que pugui dur a un relaxament de les mesures de control sobre l'obra pública. Tot allò que no va bé a l'obra pública ha de ser objecte d'aquesta comissió i objecte de les propostes que aquesta comissió ha de dur al Parlament.

Recuperar la confiança, aquest és l'eix. Per tant, tenacitat en l'ajuda a les persones, tenacitat en la restauració dels danys causats, com es va començar amb mesures de Govern del 15 de febrer, com continua en les resolucions que avui s'han portat en aquesta cambra. Reparació dels danys causats que a efectes dels veïns

han de quedar clar que reben ajuda immediata... (*L'orador pica amb el puny a la tribuna.*) Però que això no vol dir que la Generalitat hagi de renunciar a cobrar el que li pertoca a les asseguradores. I és per això que hi ha hagut un punt concret, que no ens hem entès, en les resolucions d'avui, senyor Rull. Perquè la Generalitat no pot renunciar a cobrar allò que és seu de les asseguradores; des del punt de vista dels veïns ho han de rebre ja, i aquest problema no els afecta a ells, és entre el Govern i les asseguradores, no cal que les protegem.

Mesures respecte a l'obra pública. Un missatge clar: s'aturen les obres de la línia 5. Un missatge clar: cal revisar els mètodes de control, cal revisar tota l'obra pública ferroviària que es fa a Catalunya. Mesures respecte a l'obra pública, un missatge clar: cal revisar el sistema de contractacions, el sistema de seguretat, de control de la seguretat en l'obra pública.

Un missatge clar en la línia de recuperar la confiança, que no vol dir que quan sortim d'aquí ja està, en absolut –en absolut–, una comissió formada per les institucions afectades i els veïns o les entitats veïnals respecte a les obres que s'han de fer a Barcelona; aquests setanta quilòmetres que van per sota la casa de gent de Barcelona i municipis veïns. Un missatge clar per recuperar la confiança en la recuperació de l'Institut Geològic. Un missatge clar per recuperar la confiança d'accions encaminades a millorar la transparència, perquè ahir el tema eren les persones i el principal és les persones. I això ho hem dit tots, però després tots hem tractat altres temes, per més èmfasi que féssim –que nosaltres no, que sí que ho entenem i els altres no–; tots no podem defugir l'altre tema que va sortir en el Ple d'ahir, més tenint en compte de qui va sortir.

És un tema que és objecte de preocupació, de preocupació dels grups d'aquesta cambra, en particular, el nostre. I per això proposem la creació d'una oficina de lluita contra el frau. Per això proposem l'ampliació dels continguts de les funcions de la Sindicatura de Comptes, i per això recolzem una comissió d'investigació que té, entre els seus objectius, l'anàlisi d'antecedents i fets, les condicions actuals d'adjudicació i la modificació d'aquestes condicions. Ha de començar una etapa nova respecte al tema que va sortir ahir. I no s'hi val, com s'ha dit des d'alguns llocs, que això va lligat al finançament dels partits polítics, que ja se sap, que és insuficient i que per tant... No, no, no s'hi val, no s'hi val! A nosaltres que no ens hi comptin aquí, que no ens hi comptin.

Tribunal de Cuentas, donatius anònims, 2003, quan Esquerra no era al Govern: zero; 2004, amb Esquerra al Govern: zero. I els avanço el 2005: zero, i el 2006: zero.

Per tant, vostè no ens hi comptin aquí. No s'hi val dir: «És que el finançament dels partits és insuficient.» No s'hi val. Claredat, transparència. No podem deixar cap mena d'ombra de dubtes ni de la voluntat del Govern d'atendre les persones i restablir els danys causats, ni de la voluntat dels grups que donen suport al Govern d'aclarir les causes i rectificar les causes, ni de la voluntat de rectificar les males pràctiques tant en projectes com en sistema de contractació. Un missatge clar a les 1.057 persones que avui no dormen a casa seva: aquest

Govern no se'n va del Carmel fins que tots i cadascun d'ells hagin tornat, fins que tots i cadascun dels danys causats siguin reparats, fins que el lucre cessant sigui reparat. En aquest sentit van les resolucions d'avui, a més a més del sentit de defensar la transparència dins de la gestió pública.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'illustre senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Senyor president, senyores i senyors diputats, ahir era el moment del debat i avui és el moment de posar solucions, de les propostes, de les mesures. Un debat, ahir, com correspon, amb opinions diferents, amb percepcions diferents, amb lògiques de govern i d'oposició, i fins i tot amb alguna sorpresa. Però avui és el moment de posar solucions, propostes, mesures per atendre allò que ens va portar a aquest debat, que és la situació que van patir, que estan vivint i que encara estan patint ciutadans i ciutadanes del barri barceloní del Carmel.

Per tant, un debat necessari i unes resolucions útils. Un debat necessari per esclarir i continuar esclarint el que va succeir, i útils per posar mesures i corregir aquelles coses que no s'han fet bé, quan hagi estat, i que han tingut les seves conseqüències i que esperem que, amb aquestes mesures, no es tornin a produir. Per tant, mesures per als veïns i veïnes del Carmel; propostes de resolució que tenen al seu centre d'atenció aquestes persones i aquest barri. Mentre hi hagi un sol veí del Carmel que encara no torni a casa, la qualitat i la intensitat de la feina ha d'estar personalitzada en els afectats en l'àmbit assistencial, sanitari, educatiu, psicològic i de mobilitat. Per tant, pensant en les persones.

Transaccions fetes des dels grups de la majoria, amb Convergència i Unió i amb el Partit Popular, per tant, pensant en les persones: «Garantir a tots els veïns del Carmel que han perdut el seu habitatge un habitatge alternatiu» –i continua–, «garantir a tots els veïns i titulars de negoci del Carmel el reallotjament en el termini més breu possible», «realitzar una nova inspecció de tots els habitatges a la zona del Carmel al cap de cinc anys de finalitzar les reparacions», mesures econòmiques que han dit altres diputats que han intervingut, mesures jurídiques per atendre les persones des del Col·legi d'Advocats.

És a dir, les mesures d'allò que independentment del debat, de la confrontació, de la discrepància, del soroll o del número màgic..., el que correspon són les mesures per a les persones i per a aquest barri. I, per tant, això, és el que ens correspon, i aquesta és la lògica de les resolucions que presentem els grups de la majoria i que també hem transaccionat amb els grups de l'oposició.

Resolucions amb mesures per al Carmel i amb seguretat per a tothom des del punt de vista de l'obra pública.

Resolucions per continuar esbrinant què ha succeït i per què va succeir al Carmel, però alhora també mesures legislatives i parlamentàries per avançar en la transparència i en la qualitat de la democràcia per a tothom.

És a dir, una combinació de donar resposta a aquest fet greu, puntual, que va succeir, però també, com va dir a l'inici de la seva intervenció el conseller Nadal, per entrar en el corrent de fons i en els problemes d'arrel; solucions a les coses i entrar en el corrent de fons i en els problemes d'arrel, perquè no torni a succeir aquest fet que ha afectat persones –centenars, milers de persones– i que ha preocupat el conjunt de la ciutadania del nostre país. Per tant, mesures concretes i seguretats per a tothom.

Hi han quatre aspectes de les resolucions que jo voldria destacar. Primer, respecte a les persones. Fins que no hi hagi la realitat que tothom –tothom– estigui a casa seva, aquesta serà la prioritat, i així es plasma en aquestes resolucions. En tots els ordres, en totes les matèries, en el conjunt de les conselleries, i, per tant, des de la necessitat de la feina a fer pel conjunt de l'Administració: habitatge, indemnitzacions, assessoria jurídica, reallotjaments, per a comerciants, per a veïns... És a dir, allò que ens ha portat a la preocupació, n'estem convençuts, des del nostre Grup Parlamentari al conjunt dels grups parlamentaris: els veïns i veïnes del Carmel. Aquesta era la voluntat del Ple extraordinari que ahir vam iniciar; aquests eren, no en tenim cap dubte, la voluntat i el compromís de tots els grups parlamentaris: les persones, els veïns i les veïnes del Carmel.

Al costat d'això, un segon gran bloc d'aquestes resolucions que hem presentat els grups de la majoria: cal modificar aquelles coses que s'ha vist, s'ha demostrat que no funcionaven bé en l'obra pública. Per la seguretat, per les garanties i per la transparència. A curt i a llarg termini. Per tant, necessari revisar els expedients, fer auditories de seguretat, regular per llei l'obra pública.

Un tercer gran bloc, no menor per al nostre Grup: democràcia i transparència. És molt important que les forces polítiques, que en la política, de tant en tant, diguem, reconeguem que les coses s'haurien pogut fer d'una altra manera. Si és això el que esperen i diuen els veïns i veïnes del Carmel i els ciutadans i ciutadanes de Catalunya: que hi ha coses que no s'han fet bé, que es podrien fer d'una altra manera.

I davant d'això s'aturen les obres de la línia 5 del metro. Es busquen i es troben responsabilitats. És bo, també, tenir i detectar i assumir responsabilitats polítiques. I es modifica –i no és menor– i es revisa dinàmiques en empreses públiques, perquè és garantia també de transparència des de la gestió de govern.

Per tant, és bo aturar-se i rectificar. I amb aquestes resolucions ens aturem i rectifiquem.

Molt important l'oficina antifrau; molt important pel que suposa i perquè és el compromís... –a vegades diuen que no es tiren endavant els compromisos de l'Acord de govern catalanista i d'esquerres–, que és una de les bases de fons d'aquesta transparència en tots els ordres. L'oficina antifrau.

I també la comissió d'investigació. Una comissió d'investigació que des del nostre Grup vam plantejar necessària després d'escoltar el debat que es va produir, i en aquell moment dèiem que era necessària en funció del que es plantegés, i després del que vam escoltar, és doblement necessària. Ho era en el seu moment per seguir esbrinant allò que ha succeït i ho és doblement a partir del que es va plantejar en el debat i en aquelles qüestions del soroll que va acompanyar i del número màgic que avui tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya tenen al seu cap, aquest número 3.

És a dir, per coherència i perquè era necessari, és important posar-nos tots d'acord. També cal dir-ho a la ciutadania. És un acord dels cinc grups parlamentaris –dels cinc grups parlamentaris–: després del debat ens posem d'acord que hem d'anar més enllà en el coneixement d'allò que va succeir.

I, per tant, després del que va dir el conseller, després del que s'ha discutit, després del que vam escoltar, cal seguir tirant endavant. I per això aprovarem aquesta comissió d'investigació, que ha de ser no un pim-pam-pum..., i la caracterització d'aquesta permet això: discutir, debatre, amb tècnics, amb experts, políticament, allò que va succeir i entrar a modificar allò per què, sens dubte, estan preocupats i volen que ens ocupem els ciutadans i ciutadanes del Carmel i del conjunt de Catalunya, allò que va passar en el seu barri i que esperen que no torni a passar en altres realitats a partir de les mesures que avui es prenen.

Per tant, ahir era el moment del debat, avui és el moment de les propostes; propostes que entenem que, les que hem transaccionat i les de la majoria, responen a l'objectiu d'aquest debat; mesures per a la situació viscuda i que es viu al Carmel, però anar també a aquella arrel, a aquell corrent de fons que, sens dubte, la voluntat de la majoria que avui governa a Catalunya es posar-la transparent i corregir-la per a la millor qualitat democràtica i de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Acabat el debat, procedirem a la votació de les diferents resolucions presentades.

Tenim ja les peticions de votació separada, i procediríem directament, doncs, en funció de les peticions que han fet els diversos grups parlamentaris.

Votarem, en primer lloc, les propostes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Atès que s'ha demanat a aquesta Mesa votacions separades de les propostes de resolució, passem a votar les propostes de la següent manera.

Primera votació, i a sollicitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, votem separadament les propostes de resolució números 1, 2, 3, 6, 7, 8, 10 i 11. D'acord? (*Pausa.*)

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 60 vots a favor i 73 en contra.

Segona votació: votarem separadament les propostes de resolució números 4, 5, 14, 15 i 16.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 15 vots a favor i 117 vots en contra.

Les propostes transaccionals, les votarem al final.

Votarem ara seguidament les propostes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Primera votació, i a sollicitud del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, votem separadament les propostes números 1, 2, 4, 5, 6 i 12. Correcte? (*Pausa.*)

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 60 vots a favor i 73 vots en contra.

Votarem ara, separadament també, les propostes números 8, 9, 10 i 11.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 45 vots a favor, 15 abstencions i 73 vots en contra.

Passarem a votar, seguidament, les propostes dels grups Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

A sollicitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i el Partit Popular de Catalunya, votem separadament les propostes de resolució, que serien la manifestació primera i la manifestació quarta i els punts 1 i 3.6.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 133 vots a favor.

Votarem seguidament les propostes de resolució números 3.1 i 3.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 117 vots a favor i 15 vots en contra.

Votarem ara separadament les propostes de resolució números 3.3 i 3.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor i 60 vots en contra.

Votarem ara les propostes de resolució números 4, 5.1, 5.2, 10.1, 10.3 i 10.4.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 118 vots a favor i 15 abstencions.

Votarem ara les propostes de resolució números 5.3, 5.4, 9 i 10.2.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 72 vots a favor, 16 abstencions i 44 vots en contra.

Votarem ara les propostes números 6.2 i 6.4.

Comença la votació.

Aturem la votació. (*Remor de veus.*) Sí, anul·lem aquesta votació, doncs. Sí, votaríem ara les propostes números 6.2 i 6.4, correcte?

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 118 vots a favor i 15 vots en contra.

Ara votaríem les números 6.1 i 6.3.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor, 60 vots en contra.

Votem ara les manifestacions segona i tercera i la proposta de resolució número 7.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 88 vots a favor, 45 vots en contra.

Seguidament posem a votació la proposta conjunta de tots els grups parlamentaris.

Comença la votació.

Aquesta proposta ha estat aprovada per unanimitat dels presents: 133 vots a favor.

Anem a procedir a les votacions de les propostes transaccionals. En la primera votació d'aquestes transaccionals votarem les propostes que estan basades sobre la número 2, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Alternativa; amb la número 3, de Convergència i Unió, i la número 13, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 133 vots a favor.

Votem ara la proposta transaccional sobre la número 2, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, i la número 7, de Convergència i Unió.

Comença la votació.

133 vots a favor, també aprovada per unanimitat.

Votem, seguidament, les propostes transaccionals sobre les números 3, 6 i 8, dels Grups Parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, amb les corresponents als números 12, 17 i 19, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. (*Remor de veus.*) 3, 6 i 9. 3, 6 i 9, dels tres grups, amb les corresponents als números 12, 17 i 19, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. (*Remor de veus.*) No, 12 i 17. (*Veus de: «9, 12 i 17.»*) D'acord.

Per tant, 3, 6 i 8, dels tres grups, 9, 12 i 17... Molt bé. Queda clar?

Comença la votació.

També han estat aprovades per la unanimitat dels presents: 133 vots a favor.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i vuit minuts.